

kert, at vi vinder sagen ved EF-Domstolen, bestemt ikke, der er konfliktsynspunkter i denne her sag, naturligvis er der det, men jeg er bestemt heller ikke af den opfattelse, at vi taber den sag. Vi har solide, miljømæssige argumenter, vi har meget solide juridiske argumenter for det danske synspunkt, og det er der enighed om mellem os, Udenrigsministeriet og Justitsministeriet. Vi ville ikke acceptere, at denne sag blev ført mod os, hvis vi ikke troede, at vi havde solide miljømæssige og juridiske argumenter.

Det bliver Domstolen, der kommer til at afgøre det. Når ingen rigtig kan sige det, er det, fordi Domstolen jo i mange tilfælde har taget miljøets side, når det drejede sig om en konflikt mellem miljøhensyn og indre marked-hensyn.

Mit eget indtryk er derudover, men det er ikke noget, jeg kan dokumentere, at der i hele det europæiske samarbejde er en almindelig utilfredshed med emballagedirektivet, der aldrig rigtig er kommet til at virke. Der er i hele EU betydelige problemer med engangsemballer, og alle arbejder med, hvordan man skal prøve at løse det her problem, og det er min vurdering, men det er ikke andet end en vurdering, at den sag i dag, med den viden man har nu, end ikke var blevet rejst mod Danmark.

I resten af Europa ryster man på hovedet ad os. Her har vi et system, der fungerer fortræffeligt, og så vil vi ud og påføre os selv de vanskeligheder, andre har.

Men enfin det er ikke det, vi skal diskutere her i dag, og jeg er lidt ked af, at denne diskussion – men jeg har været nødt til at svare på det – skal overskygge det meget, meget flotte stykke arbejde, som detailhandelen, læskevareproducenterne osv. har gjort for at få vores returflaske-system til at fungere og for at minimere skaderne ved indførelse af et engangsemballagesystem. Det synes jeg er utrolig flot arbejde.

Jeg startede med hr. Ole M. Niensens indlæg og slutter med det, for han er en god forbunds-fælle, ligesom hr. Kolstrup jo har været det, og hr. Jørn Jespersen og regeringspartier har været det i denne her diskussion, og gode forbundsfæller skal man jo altid skønne på.

Jeg vil gerne give et svar på, hvorfor der skal være denne gebyrfinansiering i det. Den skal der være, for hvis ikke der kommer økonomi til detailhandelen – som jo er ude i en meget, meget stor konkurrencesituation, og hvor ikke mindst de små butikker er trængt af de mange flaskevarianter, som jeg desværre ikke kan sige nej til, havde jeg mulighed for at sige nej, så ville det

selvfølgelig kunne løse problemerne på mange måder – som kan finansiere et incitament til detailhandelen, så vil det ikke, om jeg så må sige, kunne overleve. Så vil systemet ikke kunne overleve. Det tror jeg man skal være opmærksom på.

Hvorfor skal det så hen over dette fælles selskab? Det skal det naturligvis for at sikre, at der bliver en så effektiv håndtering som mulig, og der er mange muligheder for at effektivisere det nuværende system. Vi ved, der er kolossal forskel fra butik til butik på, hvor dygtigt man gør det, og et system, som er, om jeg så må sige, produktivitetsorienteret, vil være vældig fordelagtigt. Det er det, der er tanken i det.

Vi taler trods alt om beskedne beløb, medmindre man er storforbruger af de pågældende emballagers indhold. Hvis man er storforbruger, kan det måske blive et socialt problem. Men det tror jeg trods alt ikke at man i almindelighed vil kunne hævde at det er.

Vi lægger – og det skal være det sidste – utrolig vægt på den aftale, der er indgået. Vi lægger vægt på, at det ikke bliver til et nyt monopol, der holder alternative producenter ude af markedet. Vi lægger stor vægt på, at det bliver et så effektivt system som overhovedet muligt.

Vi betragter det her som en virkelig god dag for miljøet, og jeg vil gerne sige tak til alle dem, der har bidraget til det gode resultat.

(Kort bemærkning).

Søren Kolstrup (EL):

Jeg var på et afgørende punkt meget forundret over miljøministerens indlæg. Miljøministeren sagde, at undertegnede kædede denne her debat om engangsemballage sammen med diskussionen om dåsesagen.

Men det, der så står i fremsættelsestalen til lovforslaget, hvor man netop kæder det sammen og siger, at nu skal vi eventuelt forberede os på, at vi taber dåsesagen, er det formuleret af en fritløbende anarkistisk kontorist i Miljøministeriet?

Har ministeren overhovedet ikke været klar over, hvad der står i det her forslag? Hvis det er tilfældet, må vi jo have annulleret forslaget. Så er det da muligt, at Enhedslisten kan støtte det, og vi vil gerne række hånd til ministeren, men så må ministeren jo ikke skrive defaitistiske ord i den her fremsættelsestale. Det kan vi jo ikke have. Så der er gået et eller andet, jeg kan forstå ikke politisk, men teknisk galt, og det må selvfølgelig rettes.